

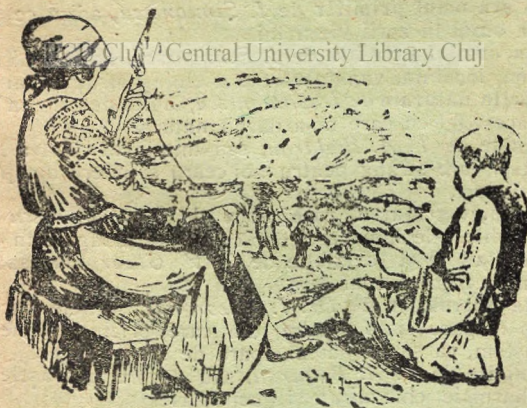
CUNOSTINTE FOLOSITOARE

Seria B.

„SFATURI PENTRU GOSPODARI”

SUB DIRECTIVA REDACȚIONALĂ A D LUI PROF. UNIVERSITAR

I. SIMIONESCU

LĂMURIREA LEGEI DĂRILOR

DE

IULIU PASCU

CĂTRE CITITORI

Singura publicație de popularizare a științei este biblioteca „Cunoștințe Folositoare“, ce apare saptamănal câte un număr sub conducerea *D-lui I. Simionescu*, profesor universitar și membru al Academiei Române.

„Cartea Românească“, dând la lumină această bibliotecă scrisă pe înțelesul tuturor, a umplut un mare gol în publicistica noastră atât de lipsită, până la apariția bibliotecii „Cunoștințe Folositoare“ de orice lucrări de popularizare a științei.

Fiecare din cele patru serii, în care apar „Cunoștințe Folositoare“ cuprinde lucrări cu o anumită natură de cunoștințe, după cum se poate vedea din lista numerelor apărute:

Seria A. „Știința pentru toți“.

- No. 1. **Cum era omul primitiv** de *I. Simionescu*, adică ce înfățișare avea omul în zorii vieții lui.
- „ 2 **Viața omului primitiv** de *I. Simionescu*, adică obiceiurile de hrană, locuință, vânatoare în eră preistorică și strămoș al tuturor.
- „ 3 **Gazurile naturale** de *I. Simionescu*, adică descrierea bogățiilor de acest fel cu care ne-a dăruit natura.
- „ 4. **Albinele** de *T. A. Bădărău*, sau minunata viață a harnicilor făpturi care strâng pentru noi ceară și miere din potirul fiecărei flori.
- „ 5. **Diabetu, îngrășarea, gălbinarea** de *Dr. Căhănescu* trei dintre bolile cele mai dese, dar cele mai nebagate în seamă.
- „ 6 **Raze vizibile și invizibile** de *C. V. Gheorghiu*, sau puterea ce ne-o trimete soarele.
- „ 7. **Viața microbilor** de *Dr. I. Gheorghiu*, ființele mici care nu lasă în pace viața omului, din care pricină trebuie să-le cunoaștem, ca să ne putem apăra de ele.
- „ 8. **Furmicile** de *T. A. Bădărău*, sau despre tovarășele albinelor în hârnicie, chibzuință și gospodărie.
- „ 9. **Viața plantelor** de *I. Simionescu*, din care se vede cât de trebuitor este să cunoaștem nevoile acestor ființe pe seama cărora trăim.
- „ 10 11. **Pasteur** de *C. Motaș*, o privire generală asupra întregii activități a marelui om de știință.
- „ 12 **Soarele și lumina** de *I. Simionescu*, o descriere a celor ce sunt și se petrece în soare și în lună.
- „ 13. **Telefonia fără fir** de *Tr. Lalescu*.
- „ 14 **Porumbelli Mesageri** de *V. Sadoveanu*.
- „ 15. **Planeta Marte** de *Ion Pașa*
- „ 16. **Dela Omer la Einstein** de *General Sc. Panaitescu*

222191

LAMURIREA LEGEI DARILOR

DE

IULIU PASCU

I.

Noua lege a impozitelor talmăcită pentru câștigurile și averea unui gospodar.

Noua lege a impozitelor schimbă toate dările de până acum pe care trebuie să le plătească toți locuitorii țării pentru întreaga lor avere și pentru câștigurile de ori ce soiuri.

În acest scop legea împarte toate felurile de câștiguri în șase grupe și pentru fiecare din ele pune câte o *dare* numită *elementară*.

În afară de aceste dări separate, legea mai pune încă o dare pe care o plătesc locuitorii cu un câștig total dela 10.000 lei pe an în sus. Această dare se numește *Impozitul progresiv pe venitul global*.

Noi vom talmăci în această cârtică dările pe care trebuie să le plătească un gospodar dela țară, sau dela munte pentru averea și câștigurile lui și cum trebuie să-și întocmească fiecare hârtiile de plata dărilor, numite de lege *declarații de impunere*.

Averea unui gospodar dela țară sau dela munte se cuprinde în mod obișnuit din:

1. Pământul pe care-l muncește, livadă, grădină, pășune; vite, oi, porci, cai, capre, păsări; rășboiul de țesut. Pentru câștigul care rezultă din toate aceste averi legea face grupa întâia de câștiguri, pentru care pune o dare care se numește: *impozitul pe veniturile proprietăților agricole.*

2. Al doilea fel de avere pe care o au gospodarii țărani este casa de locuit precum și orice alte case ar mai stăpâni. Pentru case legea pune o dare care se cheamă: *impozitul pe veniturile proprietăților clădite.*

3. Gospodarii mai câștigă bani cu transportul lucrurilor și bucatelor cu carele și căruțele. Pentru acest fel de câștig ei trebuie să plătească o dare, pe care legea o numește: *impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite.*

Mai sunt unii gospodari cari în afară de aceste feluri de avere, sau în lipsa lor, au:

4. Moară, velniță, piuă de bătut sumanii, herăstrău; au vre-o meserie, crâșmă, dugheană; sau lucrează pământul luat cu arendă dela alții. Pentru acest fel de câștiguri gospodarii vor plăti o dare separată, pe care legea o numește: *impozitul pe veniturile comerciale și industriale.*

Tot darea aceasta o plătesc și acei care au acțiuni la băncile populare, cooperative, sau societăți de industrie casnică, pentru tot ce vor câștiga din aceste acțiuni.

5. Pentru acțiunile la împrumuturile statului, sau la oricare alte bănci sau societăți se plătește o altă dare numită: *impozitul pe veniturile valorilor mobiliare.*

6. Infine mai sunt gospodari care sunt funcționari la primărie sau la stat și de acei care lucrează cu ziua, săptămâna, luna sau cu anul la curte, la fabrici sau la alți gospodari. Aceștia pentru tot câștigul care îl au din această muncă a lor, plătesc o dare care se cheamă: *impozitul pe salarii*.

Va să zică sunt șase feluri de dări, câte unul pentru fiecare grupă de câștiguri.

Gospodarul va trebui deci pentru fiecare grupă de câștiguri să plătească câte o dare, dacă se află în condițiunile pe care le vom arăta noi mai departe. Așa că un gospodar care are trei feluri de câștiguri, plătește trei feluri de dări; dacă are 6 câștiguri, plătește 6 dări.

In afară de aceste dări, dacă se adună câștigurile de toate felurile ale unui gospodar, și dacă la un loc trec de 10.000 lei pe an, atunci el mai plătește și *darea progresivă pe venitul global* (total).

Trebue să spunem însă că legea face mari scăderi din dările pe care trebue să le plătească gospodarii care au câștiguri mici, la fiecare din acele șase grupe arătate mai sus și că li se scade la toți o bună parte din dări, dacă au nevastă și copii. Astfel că deși sunt mai multe feluri de dări, gospodarii mai puțin cuprinși vor plăti puțin de tot; iar cei săraci numai 10 lei pe an.

Iacă acum tălmăcite pe rând fiecare de aceste 7 soiuri de dări.

Darea pe pământ.

Câștigul pe care-l are gospodarul din muncă pământului său propriu; din cultivarea pomilor roditori, a legumelor, a viei sale; din creșterea vitelor de tot felul, a albinelor și a păsărilor sale și din prelucrarea tuturor produselor lor, sunt supuse unei dări de 12 lei pe an.

Pentru că este greu de știut și de socotit cât câștig are un gospodar dela stână, vite, păsări sau albine și pentru a ajuta cât mai mult pe gospodari, legea hotărăște ca să se facă o singură socoteală pentru câștigul pământului fiecărui gospodar, în care se cuprinde laolaltă și toate câștigurile sale mai mici rezultate din vite, albine, pasări și celelalte averi mișcătoare.

Aceste câștiguri din urmă se socotesc separat numai în caz când vitele, stâna, porcii, albinele și toate celelalte averi care întovărășesc gospodăria unui țăran cuprins, sunt arendate unui alt locuitor; și în cazul în care fiecare din ele formează singure o avere mare cu administrație deosebită, cum ar fi o velniță, o moară, o crescătorie de cai, sau de vite, o lăptărie și fabrică de brânză și alte asemenea

Aceste averi trebuie încă să aparție în deplină proprietate sau cu drept de folosință (uzufruct) gospodarului care le lucrează și plătește impozitul pentru ele.

În caz când ele sunt arendate atunci proprietarul lor plătește pentru câștigul ce-l are din arendă tot darea această, dar mai ridicată, adică 14 lei la sută de lei pe an.

Legea vrând să încurajeze pe gospodarii care fac obștii și cooperative pentru exploatarea averilor agricole, face o deosebire așa că proprietarii care-și arendează averile lor din această grupă, sunt supuși la o dare tot de 12 lei la sută de lei pe an.

Aceiași dare o plătesc și minorii orfani, pentru câștiurile ce le au ei din arendarea moșiilor lor.

Dacă un gospodar pleacă în altă țară cum ar fi de pildă în America unde stă mai mult de 6 luni pe an; atunci el va plăti o dare de 24 lei la suta de lei venit. Acei gospodari însă care se află în acest moment în țări străine vor plăti tot numai 12 lei timp de trei ani. Dacă după trei ani nu se întorc în țară, atunci vor plăti și ei 24 lei dare la suta de lei câștig pe an.

În orice caz însă când o moșie sau în mod separat vitele, stupăria, stâna, porcii, grădina de legume, sau de pomi, sunt arendate, atunci și arendașul plătește o dare separată, la fel cu industriașii și meseriașii, adică 10 lei la suta de lei pe an.

Am spus mai sus că toate veniturile din orice ramură de producțiune agricolă și din transformarea produselor și bucatelor obținute, afară de mori, velnițe și alte fabrici — sunt cuprinse la un loc în venitul pământului. Aceasta însemnează că pentru câștigul ce-l produc ele, gospodarul nu plătește nimic altă decât darea socotită pentru pământul pe care-l are el.

Modul cum lucrează Comisiunile de recensământ pentru stabilirea câştigului mijlociu al moşiiilor gospodarilor.

Pentru a se socoti venitul pământului mai uşor şi deopotrivă pentru toţi proprietarii — legea hotărăşte ca o comisiune numită de recensământ cercetând la faţa locului, în fiecare comună pe rând, va stabili după anumite condiţiuni venitul pe care-l poate produce de obicei moşia fiecărui gospodar. Comisiunea trebuie să facă trei feluri de lucrări şi anume:

I. În primul rând comisiunea trebuie să măsoare suprafaţa fiecărei moşii în parte; apoi după ce află suprafaţa întreagă trebuie să socotească anume ce întindere are fiecare fel de pământ de pe moşie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Legea deosebeşte 12 feluri de pământ şi anume: 1. pământ arabil; 2, fâneţe, 3, islazuri; 4, grădini în care se cultivă pe fie care an legume; 5, livezi de pruni (perji) şi de orice fel de copaci fructiferi; 6, vii; 7, mlaştini şi terenuri necultivabile; 8, păduri; 9, bălţi; 10, pepiniere şi grădini de flori; 11, terenuri de plăcere; 12, orice altă categorie neprevăzută.

La primile 6 categorii în afară de suprafaţă, se mai cercetează şi calitatea pământului, astfel ca acel care e mai roditor să fie deosebit de acel mai puţin roditor.

II. După ce se face măsurătoarea şi socoteala după categorii şi calităţi a fiecărei moşii în parte, comisiunea trebuie să stabilească *valoarea locativă medie* pe hectar, adică preţul de mijloc cu care

s'ar putea arenda hectarul de pământ pentru fiecare categorie din acele 6 dintâi, socotite pentru fiecare calitate în parte.

Această socoteală se face sau după prețul mijlociu al arendărilor din comună pe ultimii 4 ani; sau după prețul mijlociu din ultimii 4 ani al valorii bucatelor ce se produc pe un hectar, din care se scad toate cheltuelile de producțiune, de munca câmpului, a viei, a grădinei de legume și a celorlalte categorii de pământ; sau se mai poate socoti după prețul mijlociu de vânzare în ultimii 4 ani al hectarului de pământ în acea comună, la care se stabilește ca câștig a douăzecia parte.

III. După ce se termină și această treabă Comisiunea de recensământ trebuie să stabilească *venitul impozabil*, câștigul fiecărui gospodar în parte pentru toate categoriile și calitățile lui de pământ la un loc și să hotărască ce dare va plăti ținând seamă dacă moșia e arendată sau nu și dacă proprietarul locuiește în țară sau peste graniță.

Această socoteală se face pentru pământurile din primile 6 categorii prin înmulțirea suprafeței cu valoarea locativă medie; pentru celelalte categorii după contractele de arendă dacă sunt, sau prin chibzuirea comisiunii.

*

Să luăm acum un exemplu ca să înțelegem mai bine: Gospodarul Ion Mocanu dela munte și gospodarul Gheorghe Plăeșu dela țară.

Ion are 5 Hectare de pământ din care 1 Hectar este fânețe și anume $\frac{1}{2}$ hectar de calitatea I, jumă-

tate de a treia calitate; apoi 1 hectar grădină de legume de calitatea a doua; 2 hectare livadă de pomi, de calitatea a 2; 1 hectar teren necultivabil și 1 hectar de pădure neexploatăată.

Pentru a afla ce dare totală are Ion de plătit, fie că el își vinde bucatele, fructele și fânul, fie că le întrebuințează în gospodăria sa, facem următoarea socoteală:

a) jumătatea de hectar de fânețe calitatea întâia are o valoare locativă medie, adică poate produce să zicem un câștig mijlociu de 500 lei;

b) jumătatea de hectar fânețe calitatea a treia e socotită ca producând un venit de 400 lei pe an.

c) Un hectar grădină de legume calitatea a 2 produce un câștig anual de 3000 lei de pildă;

d) 2 Hectare de livadă calitatea a 2 socotite cu un câștig de 2000 lei la hectar vor da la un loc un câștig de 4000 lei;

e) Un hectar teren necultivabil, care se întrebuințează ca obor de vite odată pe lună, produce un câștig de 1200 lei pe an.

f) Un hectar pădure care nu este pusă în tăiere nu produce nici un venit și legea spune că nici nu plătește nici o dare.

Acuma adunând toate câștigurile la un loc vedem că 5 hectare de pământ aduc lui Ion un câștig de 9100 lei, pentru care el va plăti o dare de 12 lei la fiecare sută adică 1092 lei pe an.

Gheorghe are tot 5 Hectare de pământ și anume 2 hectare pământ arabil, jumătate hectar de calitatea 1, jumătate de calitatea a 2 și 1 hectar de calitatea a 3; apoi jumătate hectar de mlaștini:

1 jumătate hectar de fânețe de calitate a treia; jumătate hectar de vie calitate a 2; jumătate hectar de grădină de legume de calitate a 2. Pentru a afla ce dare va plăti Gheorghe, trebuie să adunăm câștigul mijlociu așa cum a fost socotit de comisiunea de recensământ pentru fiecare categorie de pământ și pentru fiecare calitate în parte.

a) jumătate hectar pământ arabil calitate I produce un câștig de 500 lei pe an; jumătate hectar pământ arabil calitate a II dă un câștig de 420 lei pe an. 1 hectar de pământ arabil calitate a treia produce un câștig mijlociu de 700 lei pe an.

b) jumătate hectar de mlaștină nu produce nici un câștig. BCU Cluj / Central University Library Cluj

c) 1 și jumătate hectar fânețe de calitate a treia dau un câștig de 1200 lei pe an — adică 800 lei la hectar.

d) jumătate hectar de vie calitate a II dă un câștig de 1000 lei pe an.

e) jumătate hectar grădină de legume calitate a II dă un câștig de 1500 lei pe an.

Astfel Gheorghe tot la o întindere de 5 hectare are un mijloc numai de 5320 lei pe an, și el va plăti numai 638 de lei dare pe an, dacă își lucrează singur pământul.

Dacă Gheorghe și-ar da moșia lui cu arendă atunci el ar plăti câte 14 lei la fiecare sută de lei câștig, adică 744 lei dare pe an.

Legea încurajează și răsplătește pe gospodarii cei mai buni prin aceea că ea socotește câștigul mijlociu la hectarul de pământ de fiecare calitate în fiecare comună și pe acesta îl impune; dar gospodarul vrednic își va lucra pământul mai bine cu semințe mai bune, săpând mai adânc și folosind îngrășăminte și atunci el va avea un câștig mai mare decât acel mijlociu. Partea de câștig care trece de câștigul mijlociu este scutită de dare.

Deasemeni nu se plătește nimic pentru vite, oi, cai, păsări, albine, pânza, chilimurile și stofele țesute în casă; și deci acel gospodar care va fi mai harnic și mai econom va putea să aibă mai multe din toate aceste averi și să le îngrijească mai bine și să aibă deci un mai mare câștig din ele.

Declarația de impunere și dreptul de apel. Trebuie să spunem că comisiunea de recensământ va stabili câștigul mijlociu al moșiilor din 5 în 5 ani și că gospodarul este dator să dea o declarație de toată averea lui la percepție înainte de a-și începe lucrul comisiunea.

În această declarație gospodarul trebuie să arate cât mai exact cât pământ are el și nevasta lui: dacă copiii lui minori au averea lor deosebită și anume ce întindere are din fiecare categorie și calitate. În caz când are ceva arendat trebuie să arăte cu cât anume și cărui gospodar.

Comisiunea de recensământ trebuie să ție samă de declarațiile gospodarilor, fie că sunt date separat fie devalma prin primărie; iar gospodarii au drept de apel împotriva hotărârii comisiunii de

recensământ, la comisiunea de apel. Apelul se depune la Administrația financiară, sau la percepții pentru comunele rurale, în termen de 20 zile dela comunicarea impunerii.

În fiecare județ se află câte o Comisiune de Apel formată de Președintele Tribunalului, un delegat al administrației financiare și un delegat al locuitorilor (contribuabililor). Comisiunea se poate folosi de experți.

Gospodarii când fac apel au drept să prezinte în scris toată apărarea lor; în acest caz ei nu mai sunt obligați să se prezinte la judecată.

Hotărârile comisiunii de apel rămân decisive, adică nu se mai pot schimba, când ele privesc chestiuni relative la constatări de fapt, la evaluări și aprecieri. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Gospodarii sau Administrația financiară au drept de recurs la Tribunal, în termen de 20 de zile dela pronunțarea hotărârii Comisiunii de apel sau dela comunicarea ei, dacă gospodarul nu a fost de față—pentru motive de samavolnicie, de nepricepere sau călcare de lege.

Recursurile se depun la Administrația financiară. În caz când venitul moșiei pentru care se face recurs trece de 100.000 lei atunci recursul se judecă de Înalta Curte de Casație.

Odată stabilit definitiv venitul și darea pentru pământ, ea rămâne aceeași până ce se face un nou recensământ. În caz însă când gospodarul își vinde o parte din moșie sau o dă de zestre fetei sale, sau în caz când moare și moșia se împarte nevestei și la copii, atunci darea pentru

pământ se împarte asupra noilor proprietari așa încât fiecare plătește darea convenită pentru bucata lui de moșie, așa cum a fost socotită dela început.

Dările pentru păduri. Pădurile se bucură în legea impozitelor de un sprijin deosebit. Și anume pădurile din care nu se trage nici un folos nu se supun la nici o dare. Acelea care sunt întrebuințate pentru vânat sau pășune sunt impuse după contractele de arendă dacă sunt arendate sau în lipsă după aprecierea Comisiunii de recensământ — în amândouă cazurile darea este de 10 lei la sută de lei câștig pe an.

În cazul când pădurea se pune în tăere fie de proprietar, fie de un arendaș, atunci proprietarul plătește 10 lei la sută de lei câștig mijlociu.

Câștigul mijlociu se stabilește tot de comisiunea de recensământ după aceleași norme mai sus arătate.

În caz când prin tăere se urmărește despădurirea atunci proprietarul va plăti dare 20 lei la sută de lei câștig. În toate cazurile darea va fi de 24 lei la sută de lei câștig pe an, dacă gospodarul locuiește în străinătate mai mult de șase luni pe an, afară de excepțiunea numită mai sus.

Arendașul care exploatează o pădure plătește și el dare de 10 lei la sută de lei câștig întocmai ca și arendașii de pământ arabil sau de vii. Această dare ei o plătesc la fel cu industriașii și face parte din impozitul pe veniturile industriale.

Trebue să atragem luarea aminte asupra faptului că această dare separată o plătește și proprietarul însuși, fiindcă legea dispune ca în prețuirea veni-

tului pădurii la un loc cu toate celelalte 11 categorii de pământ, să nu se cuprindă câștigul pe care proprietarul îl realizează din exploatarea prin tăere a pădurii sale.

Pentru acest motiv arendașului i se scade din câștigul său prețul arendei, pentru care plătește dare gospodarul care primește arenda.

Pădurile se impun numai din momentul în care încep a produce venit. Pentru aceasta gospodarul va face imediat declarațiune. O asemenea declarațiune gospodarul va face în fiecare an.

Pentru încurajarea plantării de noi păduri legea hotărăște ca pădurile care se vor înființa de acum înainte când vor intra în tăere pentru prima oară vor fi impuse numai cu 5 lei la sută de lei câștig pe an, oricine ar fi atunci proprietarul lor.

Scutiri și scăzăminte din impozit. Din moșia unui gospodar legea scutește de dare toate terenurile necultivabile pe timp de 10 ani, chiar și după ce au devenit bune de sămănat sau de plantații prin munca și cheltuiala gospodarului.

Deasemeni sunt scutite de darea pe pământ pe timp de 5 ani toate terenurile plantate din nou sau replantate cu pomi roditori și vii afară de acele plantate cu viță direct producătoare.

Se mai scutesc pe 5 ani terenurile devastate în timpul războiului, dela data când sunt readuse în stare de a fi cultivate prin munca și cheltueala gospodarului.

Se scade din venitul impozabil, suma pe care gospodarul o plătește ca procent la banii împrumutați de el cu ipotecă asupra pământului său,

cât și pentru datoriile privilegiate, precum și paguba suferită prin grindină și inundații în caz când se distruge toată recolta și ea nu fusese asigurată.

În caz când venitul total al unui gospodar din proprietățile agricole nu trece de 2000 lei, atunci se scade un sfert (25%) din darea cuvenită pentru pământul din primele 6 categorii prevăzute în articolul 4 din lege și despre care noi am scris mai sus.

În toate aceste cazuri în care gospodarul are drept la scutiri sau reduceri din impozit el trebuie să facă cerere anume însoțită de arătările necesare, odată cu Declarația de impunere anuală, sau o declarațiune deosebită în fiecare an, în caz când nu are decât proprietăți imobiliare, pământ și case și este deci scutit de Declarația de impunere anuală.

Impozitele adiționale. Prin legea nouă a impozitelor s'au desființat zecimele comunale și județene și în locul lor s'a dat drept comunelor și județelor să ieia noi dări adăugite la impozitele ce lealalte și deci și pe darea asupra pământului.

Pe lângă impozitul pe veniturile proprietăților agricole, județele, au voie să pună o dare până la 5%; comunele au drept să pue dare până la 3%; și în caz când se vor înființa Camere agricole, așa după cum sunt acuma Camere de Comerț și Industrie, atunci acestea vor putea pune o dare până la 0.5% pe lângă impozitul asupra pământului.

II.

Darea pe case.

Dintre toate dările noi, aceea care privește mai mult pe gospodarii dela sate este de bună seamă darea pe pământ. Cu toate acestea și celelalte dări trebuiesc cunoscute, căci și ele vor fi plătite de unii gospodari.

Așa de pildă darea pe case pe care trebuie să o plătească toți proprietarii dela orașe, o vor plăti foarte puțini gospodari dela sate.

Legea vrând să vie în ajutorul sătenilor scutește complet de dare toate casele gospodărești care nu au mai mult de 3 camere de locuit, precum și toate clădirile necesare gospodăriei.

Bucătăria sau cuhna, camara, sala sau tinda nu sunt socotite ca odăi de locuit; în această categorie intră numai camerile de dormit, de mâncat și de primit oaspeți.

Deasemeni nu se socotește ca odă de locuit camera în care se află instalat un mic atelier de țesut care face parte din ocupația zilnică a gospodinei.

Nu sunt supuse la impozit nici coșarele sau hambarile, șurile sau șoprurile, crama, pivnițele, grajdurile cotețele și nici una din clădirile de lemn sau de zid întrebuintate exploatării agricole, din primile categorii, așa cum le-am numit la începutul acestei cărți. Clădirile necesare unei ferme speciale, unei pepiniere mari, sau exploatării unei păduri, se impune la acest impozit — pentrucă a-

semenea exploatări de specialitate nu se impun la darea pe pământ ci la impozitul industrial și comercial; și legea scutește de dare pe case numai casele agricultorilor obișnuiți.

În caz când mai multe familii locuiesc în aceeași curte sau ogradă, atunci fiecare familie are drept la o casă cu 3 camere de locuit fără a fi impusă la dare. Asta se întâmplă când feciorul sau fata gospodarului rămân să locuiască în aceeași curte după înșurătoare, dar au gospodăria lor fiecare.

Numai acei gospodari care au case mari, cu mai mult de 3 camere de locuit vor plăti dare pe case.

Această dare se socotește cași la pământ tot de comisiunea de recensământ, stabilindu-se ca venit impozabil câștigul pe care l'ar avea gospodarul dacă n'ar închiria casa sa.

Dacă de exemplu o casă cu 5 camere de locuit din satul Rășinari se poate închiria cu 5000 lei pe an, atunci proprietarul ei va plăti dare de 12 lei la sută de lei pe an pentru câștigul de 5000 lei, adică 600 lei dare pe an pentru casă.

Se mai întâmplă însă în unele sate care sunt stațiuni climaterice și balneare, care sunt blagoslovite de Dumnezeu cu ape bune de băi cu aer curat și locuri frumoase, gospodarii să-și închirieze câteva luni pe an casele lor, pe care le locuiesc chiar ei fie în întregime, fie în parte. Pentru câștigul ce-l vor avea ei astfel, vor plăti o altă dare de 8 lei la sută de lei câștig.

Dacă un gospodar din Vatra Dornii își închiriază 2 camere din casa sa cu 10.000 de lei pe

vară, atunci el va plăti o dare de 800 lei pentru acest câștig.

Dacă însă un gospodar are în satul său sau în alt sat în care sunt băi sau vine lumea dela orașe pentru aer curat și odihnă, o casă mare sau mai mică făcută anume pentru a fi închiriată la oaspeți pe timpul verii, atunci ea se impune la darea pe case, socotindu-se la recensământ câșgul pe care-l poate da casa prin închiriere. Se plătește deci tot 12 lei dare la sută de lei câștig.

Intocmai cași gospodarii și preoții și învățătorii care fac agricultură nu plătesc dare pe case dacă nu au mai mult de 3 camere de locuit.

Trebue să mai spunem că chiar și casele pentru care se plătește dare, sunt scutite, dacă sunt case noi, timp de 5 ani, de când au fost terminate; și acele case care s'au făcut dela 1921 încoace sau se vor face până la Decembrie, 1924, sunt scutite de dare timp de 10 ani.

Se scutesc de dare stabilimentele de băi de apă minerală pe timp de 10 ani și după zece ani pentru ele se plătește timp de 10 ani numai 6 lei dare la sută de lei câștig.

Se scutesc de dare toate casele care au fost distruse de război, pe timp de zece ani din ziua de 1 Aprilie 1923 pentru toate casele deja refăcute și casele care se vor reface deacuma în timp de 5 ani, se scutesc tot pe 10 ani socotiți din ziua în care vor fi refăcute și gata de locuit.

Sunt scutite pentru totdeauna de dare casele particulare ale bisericii ortodoxe și unite, care

nu produc nici un venit, dacă erau scutite și până acuma.

Sunt scutite deasemeni și casele primăriei, statului, județului, sau ale așezămintelor de folos public care nu produc venit fiind întrebuințate scopului acestor așezăminte; precum și casele gospodarilor care sunt închiriate gratuit unor asemenea așezăminte folositoare.

Prin așezăminte folositoare se înțeleg: școli, muzee, săli de gimnastică, muzică și petreceri naționale, culturale și patriotice, apoi spitale, dispensarii pentru copii mici, sau pentru bolnavi, orfelinate; societăți de conferințe, șezători, biblioteci, precum și orice ateliere de industrie casnică cu scop de învățatură sau din câștigul cărora s'ar întreține așezăminte de interes și folos general.

Casele gospodarilor care au mai mult de 3 camere de locuit, dar care nu ar putea fi închiriate decât cu cel mult 2000 lei pe an sunt impuse numai cu 9 lei la suta de lei câștig în loc de 12 lei. Dacă câștigul ar fi socotit la 1800 lei pe an, atunci darea ar fi de 162 lei pe an.

*

Asupra caselor județele vor lua și ele 20/0 pe lângă impozitul ce-l plătește gospodarul la stat; tot asupra lor comunele pot lua până la 60/0 pentru trebuințele lor.

III.

Impozitul asupra veniturilor valorilor mobiliare.

Acest impozit care se aplică asupra câștigurilor din acțiuni privește pe foarte puțini gospodari.

Cei mai mulți gospodari cari au acțiuni, le-au la Băncile populare, cooperative și federale sătești; ori legea vrând să încurajeze pe gospodari să se întovărășească cu bani și cu muncă în Bănci și cooperative, pentru a-și putea lucra mai cu folos pământul și produsele agricole, face o excepție și impune câștigul din aceste acțiuni împreună cu industria și comerțul la o dare mai mică.

Rămân numai acțiunile și bonurile dela stat, dacă nu sunt și ele scutite de dare chiar dela începutul lor și acțiunile dela societăți particulare, dacă le are vreun gospodar.

Pentru acestea se plătește 15 lei la sută de lei câștig; dacă societățile au capital în majoritate românesc și acțiunile sunt pe numele fiecărui proprietar al lor atunci se plătește numai 12 lei la sută de lei câștig.

Gospodarii cari au bani depuși la bănci vor plăti 10 lei la sută de lei câștig ce-l primesc dela Bancă pentru acești bani, dacă au mai mult de 10.000 lei. Până la suma de 10.000 lei economiile depuse la Băncile populare sunt scutite de dare; iar dela 10.000—20.000 se plătește numai 5 lei la sută de lei câștig; dacă însă economiile sunt de-

puse la alte Bănci atunci nu sunt scutiți decât până la 5000 lei.

Infine mai sunt gospodari care au terenuri petroliifere pe care le dau în exploatarea altora în schimbul unor *redevențe* unui câștig care li se plătește în fiecare an; atunci pentru acest câștig ei vor plăti 15 lei la suta de lei câștig.

✽

Spre deosebire de celelalte dări, pe această n'o plătește gospodarul, la percepție, ci o reține societatea, banca sau persoana care trebuie să plătească gospodarului câștigul său; o reține din acest câștig.

De exemplu dacă un gospodar are 20.000 lei depuși la o Bancă populară cu 6⁰/₁₀₀ lei dobândă atunci el va avea un câștig de 1200 lei pe an. Din acest câștig se scade 600 lei pentru care nu se plătește dare; din restul de 600, Banca va opri câte 5 lei de sută adică 30 lei drept dare, pe care o va vărsa la percepție. Astfel gospodarul va primi 1170 lei în mână.

IV.

Darea pe comerț și industrie.

Dintre toate felurile de ocupațiuni, acele industriale și comerciale sunt desigur cele mai numeroase și adeseaori cele mai bănoase. De aceea impozitul pentru veniturile din întreprinderile industriale și comerciale este cel mai greu de tăl-

măcit. Noi însă vom scrie așa ca să arătăm ce trebuie să plătească un gospodar dela sate care face și puțină industrie și comerț, sau dacă face numai industrie ori comerț.

În deobște gospodarii fac industrie sau comerț ca: asociați în cooperative sătești și bănci populare, sau în federalele acestora; apoi ca crâșmari, sau având dugheană cu de toate; ca meseriași; unii gospodari au câte o moară, velniță sau herăstrău; mai intră tot la un loc cu industriașii și arendașii care lucrează pământul din acele 6 categorii dintâi așa cum le-am numit la începutul cărții, iau cu arendă o moară, velniță sau orice altă întreprindere cu caracter agricol; tot aici intră gospodarii care-și fac lăptării model cu instalații de mașini, sau dacă au pepiniere ori grădini de flori speciale; înfine mai sunt socotiți tot aici și gospodarii care lucrează pădurile, terenurile petrolifere, carierile și minele, apele minerale și nămolul fie că sunt proprietarii lor fiecă sunt arendași.

Să vedem acuma cât trebuie să plătească un gospodar pentru fiecare fel de industrie și comerț dintre acestea.

Dela început trebuie să spunem că legea are deosebită grijă pentru gospodarii dela sate, care plătesc dări mult mai mici ca industriașii și comercianții mari.

Legea stabilește în general că toți acei care fac industrie și comerț vor plăti o dare de 10 lei la sută de lei câștig; acei care fac însă numai industrie plătesc 8 lei pe an; iar băncile 12 lei.

Legea face însă mari excepții pentru gospodarii dela sate precum urmează:

1. *Cooperativele sătești, asociațiile și cooperativele de industrie casnică, băncile populare, cooperativele de meseriași, precum și federalele acestor cooperative și bănci, plătesc dări numai pe jumătate; adică băncile populare vor plăti 6 lei la sută de lei câștig, cooperativele și federalele care fac numai industrie și asociațiile și societățile care se ocupă numai cu industrie casnică vor plăti 4 la suta de câștig, iar celelalte cooperative și federale sătești vor plăti 5 lei pe an la sută.*

Pentru această însă, toate aceste bănci, cooperative și federale trebuie să îndeplinească anumite condițiuni. Aceste condițiuni sunt: răspunderea nelimitată și solidară a tuturor membrilor cooperativelor; fondul de rezervă în caz de lichidarea societății nu se împarte între asociați ci se dă pentru scopuri de folos comunal; toți administratorii să facă serviciul gratuit afară de contabil care poate fi plătit.

În caz când nu îndeplinesc aceste condițiuni se bucură totuși de reduceri de impozit dacă nu au un capital mai mare de 20.000 lei, sau dacă au prevăzut prin statute că nu vor lua dobândă mai mare de 10% pentru societari și 12% pentru nesocietari.

De această mare reducere de dări se bucură și cooperativele, băncile și societățile mai sus numite pentru beneficiile lor, precum și gospodarii care au pus bani la ele.

De această reducere se bucură și cooperativele populare orășanești care distribuie mărfuri numai membrilor lor.

Toate aceste cooperative, bănci și societăți sunt complet scutite de dare pe timp de 3 ani dela înființarea lor. Dacă însă ele au un capital de peste 1 milion lei și funcționează de 6 ani împliniți, atunci impozitul se scade numai cu un sfert, nu cu jumătate.

2. *Meseriașii* care au instalații de mașini așa cum au țesătorii din satul Cisnădie de lângă Sibiu sunt considerați ca industriași și impuși cu 8 lei pe an la sută de lei câștig, dacă nu fac și comerț. Ceilalți meseriași care nu au instalații de mașini ci numai unelte de mână precum sunt: croitorii, ciubotarii, tâmplarii, fierarii, tapițerii plătesc tot 8 lei pe an la sută de lei câștig, dar nu ca industriași ci ca profesioniști la un alt impozit despre care vom scrie mai la vale.

3. *Arendașii și exploatații de păduri* plătesc 10 lei la sută de câștig și acei care exploatează mine și cariere numai 8 lei.

4. *Acei care au mori, herăstrae, velnițe*, plătesc cași industriașii 8 lei pe an la sută din câștig.

5. *Gospodarul care taie lemne din pădurea sa pentru trebuințele gospodăriei sale* nu plătește nimic către stat.

6. *Gospodarii care au ca proprietari sau ca arendași lăptării sistematice, pepiniere și florări: cu instalații speciale* plătesc cași industriașii opt lei.

7. *Crâșmarii și toți comercianții* dela sate vor plăti câte 10 lei pe an la sută de câștig.

Cum se stabilește venitul la fiecare din aceste 7 grupe. Pentru prima grupă care cuprinde cooperativele, băncile populare și societățile de industrie casnică, venitul se socotește după bilanțul pe care ele sunt obligate să-l întocmească, ca orice societate pe acțiuni.

Pentru toți ceilalți industriași și comercianți dacă au și ei contabilitate regulată și bilanț bine întocmit, atunci se ia ca venit pentru stabilirea impozitului, venitul arătat de bilanț. În caz însă când nu au socotelile bine făcute, atunci percepatorii stabilesc venitul impozabil prin constatare directă la fiecare industriaș și comerciant în parte, ținând samă și de socotelele lor dacă au și de cifra totală a afacerilor din cursul anului precedent.

Din venitul astfel constatat se fac o seamă de scăderi, și numai ce rămâne după aceste scăderi se impune le dări așa după cum am arătat, constituind *venitul curat, pe care se pune dare*. Aceste scăderi sunt prevăzute de articolul 31, 32 și 33 ale legii și între acestea se cuprind:

a) chiria sau arenda casei sau moșiei, veniții care face obiectul întreprinderii.

b) salariile și lefurile plătite, tuturor funcționarilor și lucrătorilor întrebuințați în exploatare.

c) costul materiilor prime întrebuințate în cursul anului pentru fabrică, atelier, pepinieră, fermă și celelalte întreprinderi.

d) cheltuelile generale ale administrației.

e) 5% pe an din costul clădirilor și mașinelor ca amortizare, adică pentru acoperirea banilor care s'au cheltuit cu cumpărarea și aranjarea lor.

Pentru societăți se mai scad și sumele destinate pentru fondul de rezervă; cât și pentru acoperirea pierderilor din banii nesiguri, adică care n'au să mai poată fi încasați.

V.

Impozitul complimentar.

Fiindcă industriașii, comercianții și arendașii plătesc un impozit mai mic ca plugarii, legea hotărăște ca acei care fac un dever pe an de peste 1.000.000 lei, sau în caz când au socoteli și bilanț bine făcut dacă au câștig curat de peste 75.000 lei și dacă acest câștig revine la cel puțin 10% față de capital, atunci ei sunt supuși la încă o dare, care crește pe măsură ce cresc și afacerile.

Pentru acei care au o cifră de afaceri de peste un milion lei, capitalul este socotit la jumătate.

Să luăm de exemplu un arendaș care are în arendă, o fermă și o moară. Deverul lui pe anul întreg este de 1.200.000 lei atunci el e socotit că având un capital de 600.000 lei. În caz când venitul sau net impozabil este de 50.000 lei atunci el nu va plăti impozitul complimentar, căci câștigul său e mai mic ca 10% asupra capitalului.

Dacă însă câștigul său ar fi de 60.000 atunci el va plăti și darea complimentară de 05%; dacă

câștigul sau ar fi de 90.000 lei atunci el ar fi de 15⁰/₀ și ar plăti un impozit complementar de 3⁰/₀.

Dări adiționale. La acest impozit județele pot percepe în folosul lor un adaos de impozit până la 2⁰/₀; comunele până la 3⁰/₀; Camerele de Comerț și industrie 1⁰/₀.

În toate cazurile gospodarii sunt obligați a declara la percepție în fiecare an ce câștig au avut.

VI.

Impozitul pe salarii.

Toți acei cari sunt funcționari la Primărie la Administrația Plășii sau la subprefectură, sau la orice instituție publică sau particulară, precum și toți acei care lucrează cu ziua, cu ora, săptămâna luna sau anul, dacă au un câștig dela 750 lei pe lună în sus, sau suma care corespunde pe zi, săptămână, sau pe an se impun cu o dare de 4 lei la suta de lei dacă câștigul nu trece de 4000 lei la lună.

Dela acest câștig în sus se plătește 6⁰/₀ și 8⁰/₀.

Chiar și aceleora care plătesc impozitul, li se scade câte 750 pe lună pentru care nu plătesc nimic; iar lucrătorilor care lucrează cu ziua, ora sau în acord li se scade tot ce primesc peste 20 zile pe lună.

Se mai scade deasemeni până la 10⁰/₀ din salariu, dacă funcționarul sau lucrătorul își plătește asigurarea pentru accidente și de viață.

Când unui funcționar sau lucrător, i se dă și întreținerea întreagă pe lângă salariu, atunci ea este socotită ca fiind egală în valoare cu salariul care-l primește.

Impozitul se plătește prin reținere de către autoritatea, fabrica sau persoana care trebuie să plătească lefurile și salariile.

Sunt scutiți de acest impozit invalizii care au schiloziri dobândite în război precum și văduvele și orfanii din război pentru pensiunile pe care le primesc în aceste calități.

VII.

Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite.

Gospodarul care fac căraușie, care închiriază vara, sau în tot cursul anului, camere mobilate, acei care au câștiguri întâmplătoare, precum și meseriașii care nu au instalații de mașini, sunt impuși la o dare de 8 lei pe an la suta de lei câștig.

Tot la acest impozit sunt supuși avocații, farmaciștii, moașele, doftorii, pentru câștigurile lor în afară de lefile și salariile fixe ce le-ar primi dela stat comună, județ sau dela societăți particulare.

Pentru stabilirea venitului, gospodarii trebuie să facă declarații exacte pentru fiecare fel de ocupații, arătând cât a câștigat din fiecare pe timpul anului precedent. Deasemeni ei trebuie să arate cât

au trebuit să cheltuiască pentru fiecare câștig în parte.

De exemplu un căruțaș care câștigă într'un an douăzeci mii lei, dar are cheltueli de întreținerea vitelor, reparația căruții și plata unui vizitiu zece mii lei, înseamnă că nu are decât 10.000 lei venit curat pentru care va plăti 800 lei impozit.

Ori de câte ori un gospodar face vre'o afacere din întâmplare, nu fiindcă s'ar îndeletnici cu asemenea afaceri, trebuie să se ducă imediat la percepție și să declare câștigul său și să plătească impozitul.

Impozitul minimal. Orice gospodar major din țara noastră dacă nu plătește nici un fel de impozit din acelea arătate mai sus, atunci plătește 10 lei pe an sub numele de impozit minimal.

Sunt scutiți de acest impozit femeile, infirmii care nu mai pot munci, bătrânii fără mijloace, invalizii din campania 1914—1919 și rezerviști dela 1877—1878.

VIII.

Darea pe câștigul total al unui gospodar.

În afară de impozitele pe care le plătește fiecare gospodar și fiecare societate pentru orice fel de câștiguri, așa dupăcum le-am arătat mai sus, fiecare cetățean mai plătește un impozit dacă câștigurile sale sunt cel puțin de 10.000 lei pe an.

Societățile însă nu plătesc acest impozit.

Plătesc acest impozit și Românii care locuiesc în America sau alte țări străine și au câștiguri și

din țară și din acele țări; plătesc impozitul pentru toate câștigurile la un loc.

Venitul global, adică general, al unui cap de de familie cuprinde: veniturile sale personale, ale soției cu care locuiește și al copiilor minori dacă ei au câștiguri separate. Impozitul se plătește pentru toate aceste venituri la un loc de capul familiei, care se despăgubește însă împărțind cu soția și copii impozitul plătit, proporțional cu veniturile lor.

Dacă însă soția și copii au câștiguri din exercitarea personală a unui comerț sau industrie, sau ca lucrători, funcționari, profesori, moașe atunci ei își plătesc deoparte impozitul global.

Venitul impozabil se socotește adunându-se veniturile curate dela toate celelalte 6 impozite elementare expuse mai sus, la care se adaugă și câștigurile care sunt scutite la fiecare din aceste impozite, așa după cum le-am numit la fiecare impozit în parte, precum și toate câștigurile pe care gospodarii le au din munca și averea lor din alte țări.

Casele rurale care nu au mai mult de trei camere, de locuit, precum și toate clădirile necesare exploatării agricole sunt scutite și la acest impozit, așa că ele nu se socotesc în calculul venitului global.

Din acest venit se scad: suma totală plătită ca impozit la toate cele 6 impozite elementare; apoi dobânzile plătite la datorii pe poliță, pe ipotecă, dacă nu se scad la impozitele elementare; pierderile ce le-ar avea gospodarii din exploatarea agricolă—în caz de grindină de pildă—din co-

merț sau industrie; precum și banii care i-ar da gospodarul pentru școli, biserici, biblioteci, spitale, orfelinate și orice așezăminte culturale și de asistență socială ale Statului, județelor sau comunelor, dacă n'au fost scăzute la impozitele elementare.

Dacă făcându-se astfel socoteala venitului global căpătăm cel puțin 10.000 lei atunci gospodarul este impus la acest impozit, altfel nu.

Procentul de impunere crește în raport cu câștigul.

Pentru un câștig de 10.000 lei se plătește 1⁰/₁₀, pentru un câștig de 20.000 lei se plătește 1¹/₄ la sută pentru un câștig de 100.000 lei anual se plătește 3⁰/₁₀ și așa mai departe.

Din suma de plată însă dacă gospodarul este însurat și dacă are și copii atunci se fac însemnate scăderi și aceste scăderi sunt cu atât mai mari cu cât venitul impozabil este mai mic.

Pentru a se ușura munca tuturor percepătorilor și a tuturor locuitorilor țării, legea prevede un tablou în care este socotit de mai înainte pentru fiecare caz în parte cât impozit se plătește pentru venitul global.

IX.

Incheere.

Aceste sunt dările pe care trebuie să le plătească un gospodar pentru câștigurile sale din averea și munca sa și a familiei sale.

Pentru stabilirea venitului impozabil la fiecare impozit în parte gospodarul trebuie să facă câte o

declarație așa cum am arătat. Cum anume să se facă declarația, legea dispune prin formularele sale tipărite. Pentru agricultori legea este și mai ușoară prevăzând ca declarația să se facă de către toți locuitorii gospodari ai unui sat la un loc la primărie cu ajutorul percepătorului.

Ori care ar fi explicațiile date prin cărți, nimic nu poate folosi mai mult în această privință decât facerea însăși: a declarației cu ajutorul percepătorului, notarului și primarului.

Statul va ține seamă de declarațiile date de gospodari dar el, are dreptul să controleze dacă sunt adevărate sau nu și să stabilească el prin percepătorii și comisiunile de impunere câștigurile și veniturile fiecărui gospodar.

Gospodarii au dreptul de apel și de recurs, așa cum am arătat la impozitul agricol — împotriva hotărârilor comisiunilor de impunere.

Și numai pe câștigul care se hotărăște la urmă se pun dări.

Nu putem încheea, fără a nu spune că dacă Statul a fost atât de bun cu plugarii, cărora le scutește de orice impozit casele de locuit și toate clădirile necesare muncii pământului; precum și toate câștigurile din micile ateliere de țesut și lemănărie, din stupării, fructe și uscătoare de fructe, vite și lăptării și alte ocupații; apoi ei sunt datori să plătească toate dările cuvenite, declarându-și câștigurile lor adevărate.

Fără plata dărilor de către toți fiii țării statul nu-și poate întreține serviciile sale și noi toți Români vom suferi.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Noua lege a impozitelor tălmăcită pentru câștigurile și averea unui gospodar	1
Darea pe pământ	4
Darea pe case	15
Impozitele asupra veniturilor valorilor imobiliare .	19
Darea pe comerț și industrie	20
Impozitul complementar	25
» pe salarii	26
» » veniturile din profesii și ocupațiuni neimpuse la alte impozite	27
Darea pe câștigul total al unui gospodar	28
Incheiere	30

Seria B. „Sfaturi pentru gospodari“.

- №. 1. Ingrijirea păsărilor de C. S. Motăș. Dacă s'ar socoti câtă pagubă se aduc gospodinelor prin moartea pasărilor de curte, această cărțuție n'ar lipsi din nici o casă de gospodar.
- „ 2. Despre tovarășii de Preot C. Dron, ca leac împotriva speceleii și a scumpetei.
- „ 3. Despre scarlatină de Dr. I. Gheorghiu, și alte boli care omoară pe copii, se dau sfaturi folositoare în această cărțuție.
- „ 4. Livada de sămburi de C. Gheorghiu, cum poate să-și o facă fiecare gospodar.
- „ 5. În jurul casei de M. Lupescu, sunt acareturi, cum să ți le orânduiești te învață cărțuția aceasta.
- „ 6. Casa de I. Simionescu, omului e bucuria și mulțumirea lui. Cum s'o faci și cum s'o ții, te învață cărțuția.
- „ 7. Morcovii și alte legume de P. Roziade, sau cum să le cultivi ca să culegi mult pe pământ puțin.
- „ 8. Sifilisul și ofica de Dr. E. Gheorghiu, sunt cele două boli care rod sănătatea celor în vârstă ca și a copiilor. Cum să te ferești de ele și cum să te lecuești îți spune cartea.
- „ 9. Temeiul îmbunătățirii vitelor de Th. Chițoi, stă în cunoașterea și îngrijirea lor.
- „ 10. Votul obșteșc de A. Gorovei, e acum dreptul tuturor. Cum să-l îndeplinești te învață această cărțuție.
- „ 11. Creșterea porcilor de A. Oescu, e și ușoară, dar și grea. Boli sunt multe. Cărțuția îți arată leacurile și îngrijirile de dat.
- „ 12. Viermii de mătasă de T. A. Bădărău, sunt o bogăție de care nu ținem seamă. Cum să-i creștem și să-i îngrijim se spune în această cărțuție.
- „ 13. Ofica sau tuberculoza de Dr. E. Gheorghiu, este boala cea mai grozavă care ne amenință pe toți.
- „ 14. Pelagra de Prof. V. Babeș, de asemenea bântuie la țară. Trebuie să le cunoaștem.
- „ 15. Alegerea semințelor de C. Lacrățianu, este operația cea mai nelipsită pentru a capăta rod bun.
- „ 16. Creșterea păsărilor de Prof. C. Motăș, interesează pe orice gospodină.
- „ 17. Rătăcirile bolșeviste de Maior I. Mihai, trebuie stărpită dintre noi.
- „ 18. O stupină dintr'un roin de N. Nicolaescu, cine n'ar dori-o? Cum se poate ajunge stă scris în cărțuție.
- „ 19. Cum se întemeiază o vie de D. M. Cădere, nu mai merge cu obiceiul vechiu; cum trebuie să se facă trebuie de știut.
- „ 20. Răsadnita și plantele din răsad de V. Sadoveanu, ne arată cum se reușește să se cultive legume primăvara în bălgăr și sub giamuri.
- „ 21. Lehuzia de dr. E. Gheorghiu ne arată cum trebuie să fie îngrijita femeia înainte de naștere și la naștere.
- „ 22. Meșteșugul vopsitului cu bîrueni de Arh. Gorovei.
- „ 23. Cum orbim de I. Glovan.
- „ 24. Păstrarea cărnei de Pore de G. Gheorghiu.
- „ 25. Calul de Prof. E. Udrișchi.
- „ 26. Doctorul în casă de Dr. O. Apostol.

- No. 27. Cum trebuie să ne hrănim de *E. Severin*
 „ 28. Lămurirea legii dărilor de *Iuliu Pascu*
 „ 29. Beția de *Dr. Emil Gheorghiu*.
 „ 30. Lămurirea Constituției de *Artur Gorovei*.

Seria C. „Din lumea largă“.

- No. 1. Ucraina de *G. Năstase*, este țara din spre răsăritul nostru.
 „ 2. Cehoslovacia de *I. Simionescu* este țara tot vecină nouă, care a dovedit încheierea ei prin munca și lărmnicie.
 „ 3. Munții apusei de *M. David*, ne sunt scumpi. În ținutul lor trăiesc Motii vestiți.
 „ 4. Finlanda de *I. Simionescu*, este o țară minunată, căci oamenii au făcut minuni de muncă.
 „ 5. Bucovina de *I. Simionescu*, «vesele grădină», este descrisă cu tot ce are.
 „ 6. Basarabia de *G. Năstase*, care a stat atâta vreme sub ruși, ne era puțin cunoscută deși dragă. E datorită fiecăruia să cetească această cărțuție.
 „ 7. Dobrogea de *C. Brătescu*, Bulgarii zic că e a lor; cât neadevăr ține această spusă, se poate vedea din cărțuția pomenită.
 „ 8. În spre polul sud de *I. Simionescu*, Muncă și jertfa omenească ce s'au cheltuit pentru a cunoaște această parte de pământ se vede aici.
 „ 9. Olanda de *Ap. D. Culea*, e țara muncii și a minunilor pe care, ea le aduce.
 „ 10. Viața în adâncul mărilor de *C. Motăș*, era până acum o taină acum să știe că e tot așa de variată ca și pe pământ.
 „ 11 12. A. Saguna de *I. Lupășc*.
 „ 13. Către Everest de *I. Simionescu*.
 „ 14. Români de peste Nistru de *V. Harea*.

Seria D. „Știință aplicată“.

- No. 1. Fabricarea săpunului de *A. Schorr*, este ușoară. Fiecare gospodină poate să o săvârșească. Cum? Cărțuția îi arată.
 „ 2. Motorul Diesel de *Ing. Casseti*, este astăzi întrebuințat pretotindeni.
 „ 3. Industria parfumului de *E. Severin*.
 „ 4-5. Aerul lichid de *Ilie Matei*.
 „ 6. Industria azotului de *L. Caton*.

Toate aceste cărțuții se pot strânge și în volumașe, fiind paginate în acest scop. Se pot face și abonamente.